

- b. Subsidiair is het arrest in strijd met het beginsel van de verrekening van straffen omdat bij het vaststellen van de tweede sanctie geen rekening is gehouden met de eerste sanctie.
- c. Meer subsidiair gaf het arrest blijk van een onjuiste rechtsopvatting door na te laten het beginsel van de samenloop van strafbare feiten toe te passen: de vermeende niet-naleving van de aanmeldingsplicht uit artikel 4, lid 1, was de specifiekere inbreuk en omvat daarom de meer algemene inbreuk van vermeende niet-naleving van de standstill-verplichting uit artikel 7, lid 1, CoVo.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de „EG-concentratieverordening”) (PB 2004, L 24, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Hongarije) op 8 januari 2018 — Sole-Mizo Zrt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Zaak C-13/18)

(2018/C 142/31)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sole-Mizo Zrt.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten de regels van het gemeenschapsrecht, de bepalingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾ (hierna: „btw-richtlijn”) (rekening houdend met met name artikel 183 ervan) en de beginselen van doeltreffendheid, rechtstreekse werking en gelijkwaardigheid zich tegen een praktijk van een lidstaat volgens welke, bij de toepassing van de relevante regels inzake verdragingsrente, wordt uitgegaan van de premisse dat de nationale belastingdienst zich niet schuldig heeft gemaakt aan een inbreuk (nalaten), namelijk dat hij het niet-terugvorderbare deel van de btw over de niet-betaalde verwervingen van de belastingplichtigen niet te laat heeft betaald, omdat ten tijde van het besluit van de nationale belastingdienst de met het gemeenschapsrecht strijdige nationaalrechtelijke voorwaarde van kracht was en het Hof pas later heeft vastgesteld dat die voorwaarde onverenigbaar was met het gemeenschapsrecht?
- 2) Verzetten het gemeenschapsrecht, in het bijzonder de bepalingen van de btw-richtlijn (rekening houdend met met name artikel 183 ervan), en de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en evenredigheid zich tegen een praktijk van een lidstaat waarbij, bij de toepassing van de relevante regels inzake verdragingsrente, onderscheid wordt gemaakt naargelang de belastingdienst de belasting niet heeft teruggeven overeenkomstig dan wel in strijd met de geldende nationale rechtsregels die strijdig blijken te zijn met het gemeenschapsrecht, en waarbij, met betrekking tot de rente over de btw waarvan de teruggaaf niet binnen een redelijke termijn heeft plaatsgevonden vanwege een door het Hof met het Unierecht strijdig verklaarde nationaalrechtelijke voorwaarde, onderscheid wordt gemaakt tussen twee tijdvakken die worden gekenmerkt door het feit dat,
 - wat het eerste tijdvak betreft, de belastingplichtigen slechts verdragingsrente tegen de basisrente van de centrale bank kunnen vorderen, aangezien de met het gemeenschapsrecht strijdige Hongaarse regeling toen nog van kracht was en de Hongaarse belastingdienst derhalve geen inbreuk heeft gemaakt door de teruggaaf van de op de facturen vermelde btw binnen een redelijke termijn niet toe te staan, terwijl

— wat het tweede tijdvak betreft, rente moet worden betaald tegen het dubbele van de basisrente van de centrale bank — die naar Hongaars recht als referentie wordt gebruikt bij betalingsachterstand — maar alleen wegens te late betaling van de voor het eerste tijdvak berekende verdragingsrente?

- 3) Moet artikel 183 van de btw-richtlijn aldus worden uitgelegd dat het gelijkwaardigheidsbeginsel zich verzet tegen een praktijk van een lidstaat waarbij de niet-teruggaaf van de btw aanleiding geeft tot betaling van rente door de belastingdienst tegen de basisrente van de centrale bank in geval van schending van het Unierecht, maar tegen het dubbele van deze basisrente in geval van schending van het nationale recht?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanje) op 17 januari 2018 — Cobra Servicios Auxiliares, S.A. / FOGASA, José David Sánchez Iglesias en Incatema, S.L.

(Zaak C-29/18)

(2018/C 142/32)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Geïntimeerden: FOGASA, José David Sánchez Iglesias en Incatema, S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet clause 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70 ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regeling die naar aanleiding van een identieke situatie (beëindiging van de overeenkomst van opdracht tussen de werkgever en een derde onderneming op initiatief van deze laatste) voorziet in een lagere vergoeding bij beëindiging van een overeenkomst voor bepaalde tijd voor een werk of een dienst die samen met de overeenkomst van opdracht afloopt, dan bij beëindiging van overeenkomsten voor onbepaalde tijd van vergelijkbare werknemers door collectief ontslag om productieredenen die verband houden met de beëindiging van de overeenkomst van opdracht?
- 2) Zo ja, moet de ongelijke behandeling van werknemers met een overeenkomst voor bepaalde tijd en vergelijkbare werknemers met een overeenkomst voor onbepaalde tijd wat de vergoeding betreft die hun wordt uitgekeerd wanneer hun overeenkomst wordt beëindigd wegens identieke feitelijke omstandigheden maar op basis van verschillende rechtsgronden, aldus worden uitgelegd dat er sprake is van een door artikel 21 van het Handvest verboden discriminatie, die in strijd is met de in de artikelen 20 en 21 ervan neergelegde beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie, die tot de algemene beginselen van Unierecht behoren?

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB 1999, L 175, blz. 43).